

تأثیر پلان و معماری سازه های نامنظم L-شکل روی رفتار آن در مقابل زلزله

سید محمد باقر رضوی زاده^۱، محسن اعتمادی^۲، محمد قاسب سحاب^۳، کاووه استاد علی عسکری^{*}^۴

۱. دانشجو کارشناسی ارشد دانشکده عمران دانشگاه تهران
۲. استادیار دانشکده عمران و عضو هیئت علمی دانشگاه صنعتی اصفهان
۳. دستادیار دانشکده عمران و عضو هدست علمی دانشگاه تهران
۴. کارشناس ارشد مهندسی عمران شرکت مهندسین مشاور روهیناب نقش جهان

*توسطنده مسئول kaveh_oaa2001@yahoo.com

چکیده

در این پژوهش، تاثیر پلان معماری یا شکل هندسی سازه روی رفتار ساختمان در مقابل زلزله، باروش های استاتیکی معادل و دینامیکی، ارزیابی شده و نتایج حاصل از تحلیل استاتیکی معادل و دینامیکی و همچنین ترکیبیهای خاصی از مقادیر تحلیل استاتیکی معادل مورد بررسی و مقایسه قرار گرفته است. سپس انواع مختلفی از ساختمان های نامنظم L-شکل، با نسبت های مختلف نامنظمی (نسبت های مختلف بیرون زدگی) و در ارتفاع های مختلف مدل و به دو روش استاتیکی معادل و دینامیکی تحلیل گردید. میزان پیچش در ساختمان های نامنظم، معیار مقایسه قرار گرفت. طبقه بندی نتایج هر دو تحلیل استاتیکی معادل و دینامیکی و مقایسه آنها، نشان داد در ساختمان های نامنظم با تعداد طبقات متفاوت، مقادیر پیچش استاتیکی معادل (در امتداد بحرانی) و پیچش دینامیکی ماکزیمم، تقریباً یکسان است ولی در ساختمان های نامنظم L-شکل، اینگونه نیست. در ساختمان های نامنظم L-شکل، چنانچه تعداد طبقات ساختمان مدل شده، کمتر از ۵ طبقه باشد، اختلاف اندکی بین مقادیر پیچش استاتیکی معادل (در امتداد بحرانی) و پیچش دینامیکی ماکزیمم، ملاحظه می گردد تاحدی که می توان از آن چشم پوشی کرد. ولی با افزایش تعداد طبقات به بیشتر از حد مذکور، این اختلاف پیچش حاصل از دو تحلیل استاتیکی معادل و دینامیکی زیاد می شود و هرچه بر تعداد طبقات افزوده می شود، این اختلاف بیشتر می گردد. با توجه به نتایج به دست آمده در این تحقیق پیشنهاد می شود در ساختمان های نامنظم L-شکل، جهت استفاده از روش تحلیل استاتیکی معادل، محدودیت هایی قائل شود. همچنین به نظر می رسد تحت شرایط خاص با ایجاد ترکیبات مناسب از مقادیر پیچش حاصل از تحلیل استاتیکی در دو جهت اصلی متعارض، می توان به مقادیر پیچش ماکزیمم حاصل از تحلیل دینامیکی رسید. این ترکیبات در مواردی که امکان تحلیل دینامیکی ممکن نیست می تواند کارگشا باشد، چراکه منجر به جواب های تقریباً یکسانی با پیچش ناشی از تحلیل دینامیکی می گردد.

کلمات کلیدی : پیچش - ساختمان های نامنظم - ساختمان های L شکل

۱- مقدمه

۱-۱- پیکربندی منظمی و نامنظمی در پلان ها

یکی از مواردی که در طراحی ساختمان ها بایستی به آن دقت کافی شود، بحث پیکربندی و منظمی و نامنظمی در پلان ساختمان ها و توجه به تاثیر آن روی رفتار ساختمان ها در مقابل زلزله است.

پیکربندی ساختمان، راههایی را که نیرو های زلزله در سرتاسر ساختمان توزیع می شوند را به مقدار زیاد معین می کند و ضمناً بر مقدار نسبی این نیروها تاثیر می گذارد. وقتی ضوابط مربوط به مقاومت ساختمان در مقابل زلزله در سازه آن اعمال شد، طراحی معماری و تصمیماتی که منجر به آن می شود، نقش مهمی را در کارایی لرزه ای ساختمان بازی می کند. توصیه ای که در همه آیین نامه های زلزله، که در مورد پیکربندی بحث می کنند وجود دارد این است که اشکال ساختمانی متقارن نسبت به اشکال نا متقارن ترجیح دارند.^[۱]

۲- مشکلات پیکربندی در پلان نامنظم با گوشه های تو رفته

یک پلان با گوشه تو رفته عبارت است از مشخصه مشترک در پیکربندی کلی ساختمانهایی که شکل آنها در پلان شبیه L, T, + و Y ترکیبی از آنهاست. در ارتباط با این ساختمان ها دو مشکل عمده ممکن است ایجاد شود:

اولین مسئله این است که در قسمتهای مختلف ساختمان سختی های متفاوت و بنابراین حرکات تفاضلی ایجاد می شود که باعث یک تمرکز تنفسی در شیار گوشه تو رفته می شود.^[۲]

مشکل بعدی مسئله پیچش است. علت به وجود آمدن این مشکل این است که مرکز جرم و مرکز سختی در این اشکال، برای تمامی امتدادهای محتمل زلزله ها نمی توانند از نظر هندسی بر هم منطبق باشند.^[۱]

در نتیجه چرخش ایجاد می شود که تمایل به ایجاد تغییر شکلهایی در ساختمان دارد که از نظر ماهیت و اندازه تابع ماهیت و امتداد حرکت زمین است و نیروهایی ایجاد می کند که تحلیل و پیش بینی آنها بسیار مشکل است.^[۲]

دو راه حل اساسی برای این مشکل وجود دارد: جدا کردن ساختمان از نظر سازه ای به صورت شکلهای ساده (درزهای جدا کننده استفاده شود)، و یا بستن قطعات ساختمان به یکدیگر به صورت قوی در محل خطوط تمرکز تنفس و قرار دادن اعضای مقاوم برای کم کردن پیچش میتوان استفاده کرد.^[۲]

۲- تاریخچه مطالعات

نمونه های مربوط به صدمات وارد آمده به ساختمانهای با گوشه های تو رفته فراوان اند و این مشکل یکی از اولین مواردی است که بعد از وقوع زلزله توسط یک مشاهده گر شناسایی می شده و می شود. البته قبل از شروع قرن حاضر به این مسئله پی برده شده بود و تا سالهای دهه ۱۹۲۰ متخصصان در این موارد به آگاهی کافی رسیده بودند. به عنوان مثال ناییتو^[۳] صدمات اساسی حاصل از زلزله سال

۱۹۲۳ کانتو را به این عامل نسبت داد. خرابیهای مشابه نیز برای زلزله های سانتاباربارا در سال ۱۹۲۵، آلاسکا در سال ۱۹۶۴ و

مکزیکوسیتی در سال ۱۹۸۵ نیز به دلیل مذکور گزارش شده اند.^[۵]

در زلزله های گذشته آسیب پذیری بیشتر ساختمان های نامقarn نسبت به ساختمان های مقarn مشهود بود و بر اساس آن ضوابط طراحی لرزه ای ویژه ای براس ساختمان های نامقarn وضع شد. هازنر و آتینن^[۶] در سال ۱۹۸۵ نشان دادند که نتایج حاصل از آنالیز استاتیکی که در آن خروج از مرکزیت نیروی برش طراحی برابر با فاصله مرکز سختی از مرکز جرم (خروج از مرکزیت استاتیکی) در نظر گرفته می شود. عملا در حاشیه اطمینان نبوده و تاثیر ممان اینرسی جرمی طبقه و رفتار دینامیکی پیچشی سبب به وجود آمدن لنگرهای پیچشی بزرگتری نسبت به لنگر پیچشی استاتیکی می گردد.^[۷]

در سال ۱۹۶۰ و پس از آن محققین با تعریف مفهوم خروج از مرکزیت دینامیکی سعی کردند تا با استفاده از نتایج آنالیز های دینامیکی و کالیبره کردن نتایج آن با نتایج آنالیز استاتیکی خروج از مرکزیت طراحی را با تشید خروج از مرکزیت استاتیکی تعریف نمایند.^[۸] این امر منجر به معرفی روابط متداول خروج از مرکزیت طراحی گشت. این موضوع که نتایج حاصل از آنالیز استاتیکی در مورد ساختمان های نامنظم عملا در حاشیه امنیت نمی باشد به گونه ای دیگر در بخش تفسیر ضوابط توصیه شده برای نیروهای جانبی و تفسیر آنها به دفعات آورده شده که از آن جمله به تفسیر ارائه شده توسط مهندسان سازه کالیفرنیا (SEAOC)^[۹] می توان اشاره کرد:

روش استاتیکی معادل برای ساختمان ها و شرایط یکنواخت نوشته شده است. کاربرد این استانداردهای کمینه (روش استاتیکی معادل) در ساختمانها یا شرایط غیر معمول، در بسیاری از حالات منجر به برآوردهای غیر واقعی می شود. بنابراین هر قدر ساختمان از مدل منظم فاصله داشته باشد، به همان میزان نیروهای به دست آمده از این ضوابط، غیر واقعی تر خواهد بود.^[۱۰]

-۳- مشخصات مدل های مورد بررسی

همان طور که در مباحث پیشین آمد یکی از مشکلات در ساختمان های نامنظم با گوشه های تورفته، مسأله پیچش است. علت این مشکل هم این است که مرکز جرم و مرکز سختی در این شکل های نامنظم، برای تمامی امدادهای محتمل زلزله نمی تواند برهم منطبق باشد.

لذا جهت مطالعه تاثیر شکل هندسی و معماری سازه های نامنظم A-شکل روی رفتار آن در مقابل زلزله شکل های متعددی از ساختمان های منظم و نامنظم L-شکل توسط نرم افزار ETABS(V:9.17) تهیه و مشخصات یکسانی برای همه مدل ها تعریف گردید که بدین شرح است:

- نوع ساختمان: بتی

- نوع سیستم سازه: قاب خمشی بتن مسلح متوسط با شکل پذیری متوسط و ضریب رفتار $R=7$

- محل ساختمان: اصفهان ($A=0.30$)

- خاک منطقه: نوع ۳

- ضریب اهمیت ساختمان: $I=1.0$

- بار مرده طبقات: کیلوگرم بر مترمربع $DL = 650$

- بار زنده طبقات: کیلوگرم بر مترمربع $LL = 200$

- بار زنده دستگاه پله: کیلوگرم بر مترمربع $LL = 350$

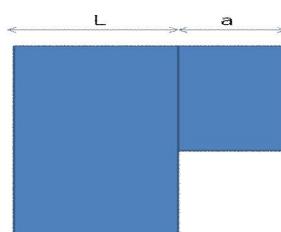
- بار دیوار محیطی ساختمان: کیلوگرم بر متر 650

-ارتفاع طبقات متر $h = 3.00$

لازم به توضیح است که نامنظمی ها، از طریق انتخاب نسبت های مختلف بیرون زدگی پلان ها تعریف گردید و البته این بیرون زدگی صرفا در یک امتداد (محور X ها) متغیر شد و بیرون زدگی در امتداد دیگر (محور Y ها) ثابت ماند. هر نامنظمی در پلان نیز از دو تا هشت طبقه مدل گردید و هر کدام به دو روش استاتیکی معادل و دینامیکی تحلیل شد و طبق بند ۲-۴-۲ آین نامه طراحی ساختمان ها در مقابل زلزله، استاندارد ۰۲۸۰۰ ایران، مقادیر برش پایه تعديل و طبق بند ۵-۲ همان آین نامه تغییر مکان نسبی همان طبقات محدود گردید و نسبت های بیرون زدگی $a/L = 0.05, 0.07, 0.05, 0.00$ برای بیان نامنظمی در پلان تعریف شد.

۴- معرفی نسبت بیرون زدگی

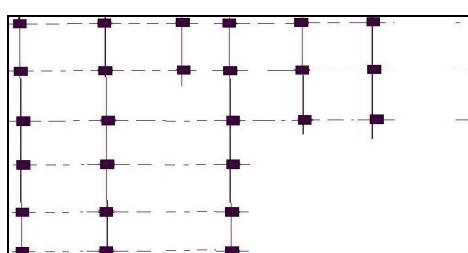
برای نامگذاری و شناسایی آسان مدل ها ضابطه ای بر اساس نسبت بیرون زدگی و تعداد طبقات تعریف گردید که بدین شرح می باشد:
در این معرفی a/L نسبت بیرون زدگی و n تعداد طبقات مدل نامنظم L- شکل می باشد.

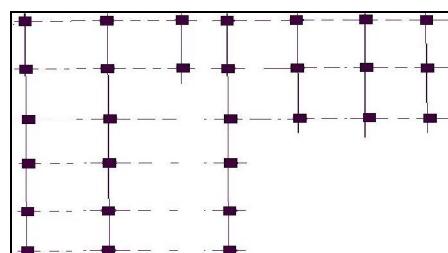
شکل ۱-معرفی نسبت بیرون زدگی (a/L)

۵- پلانهای L-شکل مدل شده

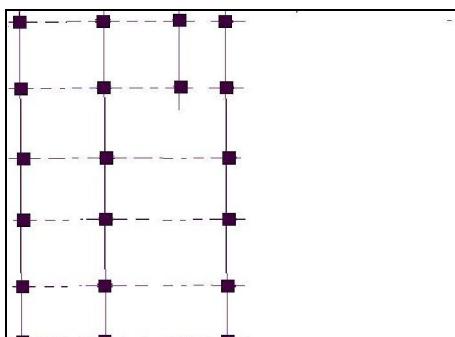
مشخصات هندسی پلانهای نامنظم L-شکل با نسبت مختلف بیرون زدگی (a/L) که در این پژوهش مدل شدند، به صورت زیر می باشند:

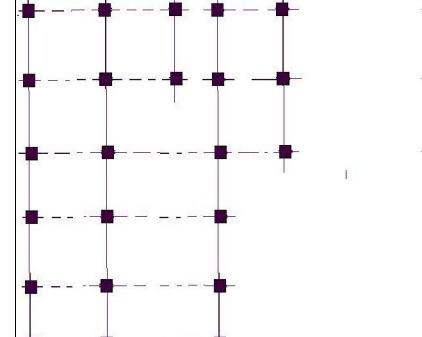
شکل ۳-پلان L-شکل با نسبت 0.70

شکل ۲-پلان L-شکل با نسبت 1.05

شکل ۵-پلان L-شکل با نسبت $a/L=0.00$

شکل ۴-پلان L-شکل با نسبت $a/L=0.35$

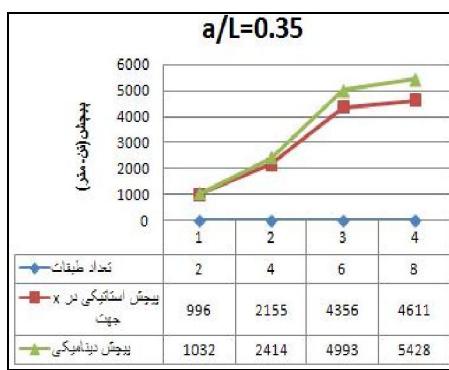
۶- بررسی نتایج تحلیلی

۱.۶) قسمت اول: همانطور که پیش تر بیان شد با مشاهده تجربیات گذشته، ناکارآمدی روش های تحلیل استاتیکی معادل،

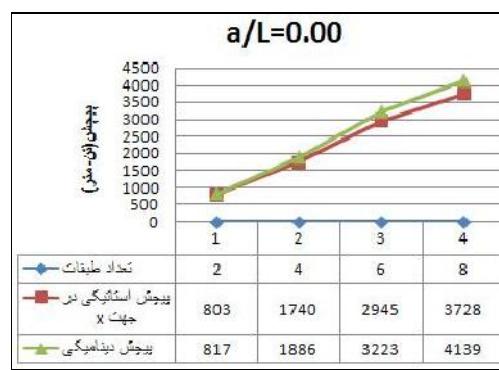
برای ساختمان های نامنظم با تعداد طبقات زیاد، روشی می شود. لذا ضرورت استفاده از روش های اصلاح شده یا روش های تحلیل دینامیکی، برای این گونه از ساختمان ها، قابل انکار نیست.

- بنابراین با هدف بررسی مقادیر خروجی حاصل از تحلیل های استاتیکی معادل و دینامیکی در ساختمان های نامنظم L-

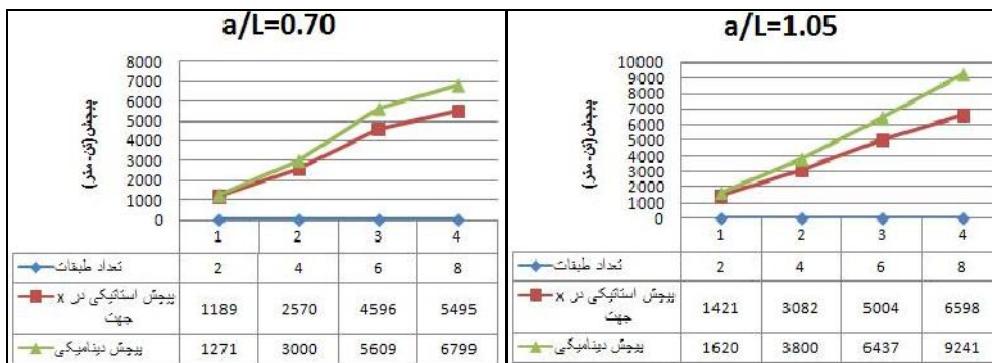
شکل، که موضوع بحث این پژوهش است، پلان های شکل های ۲ تا ۵ طبق مشخصات بند ۳ و در تعداد دو تا هشت طبقه مدل و به دو روش استاتیکی معادل و دینامیکی تحلیل شدند. نتایج حاصل از تحلیل استاتیکی معادل و دینامیکی هر کدام از مدل های منظم و نامنظم فوق، در گراف شکل های ۶ تا ۹ نشان داده شده است.

شکل ۷-تغییرات پیچش به نسبت $a/L=0.35$

شکل ۶-تغییرات پیچش به نسبت $a/L=0.00$

شکل ۹- تغییرات پیچش به نسبت $a/L=1.05$

شکل ۸- تغییرات پیچش به نسبت $a/L=0.70$

مشاهده گراف تغییرات پیچش نسبت به افزایش تعداد طبقات برای ساختمان های با پلان های نا منظم L-شکل ولی با نسبت های مختلفی بیرون زدگی نشان می دهد، بر خلاف مدل های منظم که مقادیر پیچش استاتیکی (در امتداد بحرانی) و پیچش دینامیکی ماقزیم، در کلیه طبقات تقریباً یکسان است و اختلاف ناچیزی بین آنها مشاهده می شود، در این مدل های نا منظم، در طبقات کمتر از ۵ طبقه، اختلاف بین مقادیر پیچش استاتیکی معادل (در جهت بحرانی) با مقادیر پیچش دینامیکی تقریباً کم و ناچیز می باشد و رفته رفته با افزایش تعداد طبقات به بیشتر از ۵ طبقه، این اختلاف مقادیر پیچش استاتیکی و دینامیکی زیاد می شود. بررسی نتایج نشان می دهد جهت استفاده از روش استاتیکی معادل در ساختمان های نا منظم، باید محدودیت هایی قائل شد.^{۶,۷} این محدودیت در صورتی که یک بعدی بررسی شود می تواند، صرفاً از طریق ایجاد محدودیت در ارتفاع حداکثر یا تعداد طبقات حداکثر جهت استفاده از روش استاتیکی معادل باشد. با دقت در مقادیر درصد اختلاف بین پیچش ماقزیم حاصل از تحلیل استاتیکی معادل در امتداد بحرانی و پیچش ماقزیم حاصل از تحلیل دینامیکی که در جدول شماره ۱، دسته بندی شده است، می توان دریافت هرچه نسبت بیرون زدگی (L/a) برای ساختمان های نا منظم L-شکل بیشتر باشد، اختلاف مقادیر پیچش حاصل از دونوع تحلیل نیز بیشتر می شود.

جدول شماره ۱- مقادیر در صد اختلاف بین x و Tdy بزای نسبت های مختلف بیرون زدگی (L/a) و برای تعداد طبقات

مختلف [۹,۸]

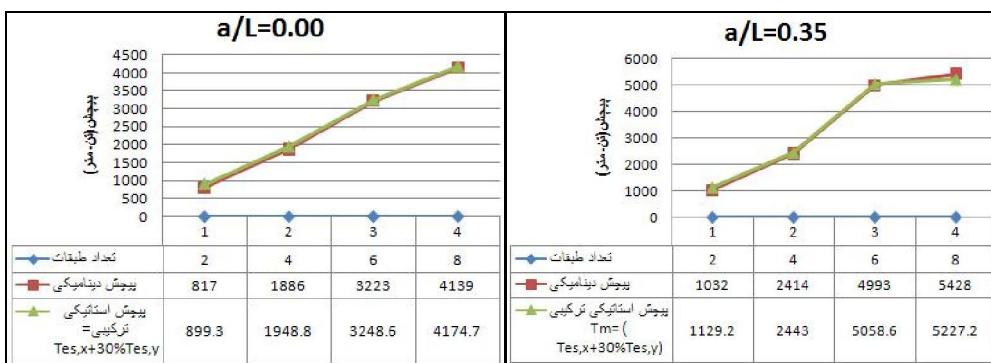
$a/L \backslash n$	۲	۴	۶	۸
۰/۰۰	۱/۷	۷/۷	۸/۵	۹/۹
۰/۳۵	۲/۵	۱۰/۷	۱۲/۸	۱۵/۰۵
۰/۷۰	۶/۵	۱۴/۳	۱۸/۱	۱۹/۲
۱/۰۵	۱۲/۳	۱۸/۹	۲۲/۳	۲۸/۶

یعنی به منظور افزایش بهره وری در تحلیل، می توان یک محدودیت دوبعدی جهت استفاده از روش استاتیکی معادل ایجاد کرد. بدین گونه که با کاهش نسبت بیرون زدگی (L/a)، محدودیت ارتفاع حداکثر یا تعداد طبقات حداکثر افزایش یابد و بر عکس با افزایش نسبت بیرون زدگی، ارتفاع حداکثر مجاز یا تعداد طبقات حداکثر مجاز جهت استفاده از روش استاتیکی معادل، کاهش یابد.

۲.۶) قسمت دوم: این قسمت از پژوهش، به بررسی مقادیر ترکیبی پیچش های ناشی از تحلیل استاتیکی معادل و پیچش

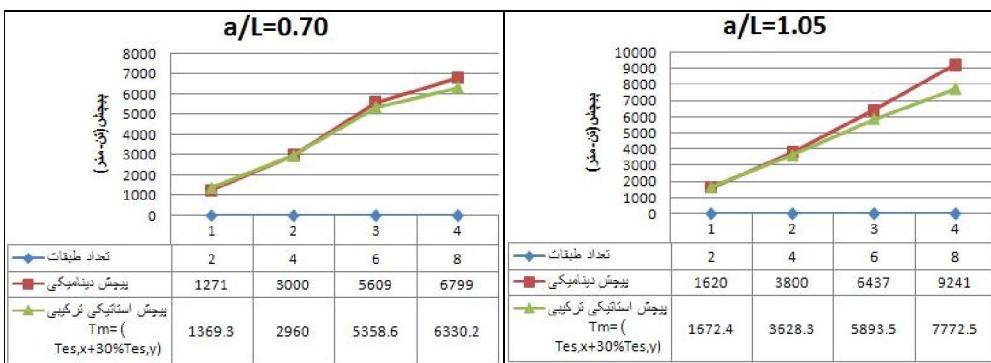
ناشی از تحلیل دینامیکی می پردازد. این مقایسه بین ترکیب صد درصد مقدار پیچش ناشی از تحلیل استاتیکی معادل در امتداد بحرانی (Tes,x) به علاوه سی درصد پیچش ناشی از تحلیل استاتیکی معادل در امتداد عمود بر امتداد بحرانی (Tes,y)، با مقدار پیچش ماکریم ناشی از تحلیل دینامیکی (Tdy,max) می پردازد. به عبارتی با در نظر گرفتن این نکته که در تمام مدل های $Tm = Tes,x + 0.30 Tes,y$ و $Tdy = Tdy,max$ تهیه شده، امتداد X - X ، امتداد بحرانی است، مقایسه و بررسی بین مقادیر Tes,x و Tdy,max و Tm می گیرد.

(گراف شکل های ۱۰ تا ۱۳) صورت می گیرد.

شکل ۱۱- تغییرات پیچش به نسبت $a/L=0.35$

شکل ۱۰- تغییرات پیچش به نسبت $a/L=0.00$

شکل ۱۳- تغییرات پیچش به نسبت $a/L=0.35$

شکل ۱۲- تغییرات پیچش به نسبت $a/L=0.00$

همانطور که مشاهده شد با ایجاد این ترکیب حاصل از تحلیل استاتیکی معادل، مقادیر ترکیبی پیچش (Tm)، از نظر مقدار بسیار نزدیک به پیچش ماکریم ناشی از تحلیل دینامیکی (Tdy) می شوند، به طوریکه باعث می شود در بسیاری از موارد گراف های آنها بر هم منطبق شود.

با دقت در جدول شماره ۲ و مقایسه مقادیر درصد اختلاف بین پیچش دینامیکی ماکریم (Tdy) و پیچش استاتیکی ترکیبی (Tm)، برای نسبت های مختلف بیرون زدگی (a/L) و تعداد طبقات مختلف (n) مشاهده می شود، مقدار پیچش استاتیکی ترکیبی برای تعداد طبقات کمتر ۵ طبقه، اکثر بیشتر از مقدار پیچش دینامیکی است و برای تعداد طبقات بیشتر از ۵ طبقه نیز، این اختلاف مقدار

ناچیز است و البته هر چه نسبت بیرون زدگی و تعداد طبقات (یا ارتفاع از تراز پایه) افزایش یابد، این اختلاف درصد افزایش می یابد.

(جدول شماره ۲)

جدول شماره ۲- درصد اختلاف بین (Tm) و (Tdy) برای نسبت های مختلف بیرون زدگی (a/L) و تعداد طبقات مختلف (n)

$a/L \backslash n$	۲	۴	۶	۸
۰/۰۰	۱۰/۱۰ +	۳/۳ +	۰/۷ +	+ ۰/۹
۰/۳۵	- ۹/۴	۱/۲ -	۱/۳ -	+ ۳/۷
۰/۷۰	- ۷/۷	+ ۱/۳	۴/۵	+ ۶/۹
۱/۰۵	- ۳/۲۰	+ ۴/۵	۸/۴ +	+ ۱۵/۹

از آنچه گفته شد و مقادیر جدول شماره ۲ چنین برمی آید که با انتخاب ترکیبات خوب از مقادیر پیچش استاتیکی مختلف در دو جهت متعامد، یکی در جهت بحرانی و دیگری متعامد با جهت بحرانی، می توان محدودیت های ارتفاعی که برای ساختمان های ناظم وجود را اصلاح یا تعديل کرد/۹/.

در هر حال مقایسه مقادیر جدول ۲ و گراف ها نشان می دهد در صورتیکه امکان تحلیل دینامیکی برای یک ساختمان ناظم L - شکل فراهم نباشد، با انجام تحلیل استاتیکی در دو جهت متعامد و ایجاد ترکیب عددی فوق (Tm)، می توان به مقدار پیچش دینامیکی ماکزیمم نزدیک شد و هر چه نسبت این ناظمی (نسبت L/a و تعداد طبقات(n) کمتر باشد، این مقادیر ترکیبی پیچش استاتیکی، به مقادیر پیچش دینامیکی نزدیک تر خواهد بود/۹/.

۷- نتیجه گیری

در این مطالعه، عملکردهای ساختمان های ناظم L - شکل، با آرایش های ناظمی (نسبت های بیرون زدگی متفاوت) و با تعداد طبقات متغیر از ۲ تا ۸، مورد بررسی قرار گرفت. با توجه به مطالب ارائه شده و در محدوده مدل های مورد بررسی قرار گرفته، نتایج زیر را می توان ارائه نمود:

۱- در ساختمان های ناظم، مقادیر پیچش حاصل از تحلیل استاتیکی معادل در جهت بحرانی، با مقادیر پیچش ماکزیمم حاصل از تحلیل دینامیکی در ساختمان های با تعداد طبقات متفاوت، تقریباً یکسان است. به عبارتی استفاده از هر روش استاتیکی معادل یا دینامیکی منجر به نتایج یکسانی برای پیچش می شود و هیچ محدودیتی برای استفاده از هر کدام در محدوده ارتفاع های متعارف ساخت و ساز، برای آنها نیست.

۲- برخلاف ساختمان های ناظم، که مقادیر پیچش استاتیکی معادل (در امتداد بحرانی) و پیچش دینامیکی ماکزیمم، در کلیه مدل های با تعداد طبقات متفاوت، تقریباً یکسان بود، در ساختمان های ناظم L - شکل، اینگونه نیست. به طوریکه در مدل های ناظم

L-شکل، چنانچه تعداد طبقات ساختمان مدل شده، کمتر از ۵ طبقه باشد، اختلاف اندکی بین مقادیر پیچش استاتیکی معادل (در امتداد بحرانی) و پیچش دینامیکی ماکزیمم، ملاحظه می گردد، که البته می توان از آن چشم پوشی کرد. ولی با افزایش تعداد طبقات به بیشتر از حد مذکور، این اختلاف پیچش حاصل از دو تحلیل استاتیکی معادل و دینامیکی زیاد می شود و هرچه بر این تعداد طبقات افزوده می شود، این اختلاف حادتر و بیشتر می شود. بنابراین استفاده از روش استاتیکی معادل برای ساختمان های نا منظم L-شکل، چنانچه تعداد طبقات کمتر از ۵ طبقه باشد، منجر به نتایج تقریباً یکسانی با روش دینامیکی می گردد، ولی با افزایش تعداد طبقات ساختمان به بیشتر از حد مذکور، مقادیر پیچش حاصل از تحلیل استاتیکی معادل پذیرفتی نیست.

۳-در ساختمان های نا منظم L-شکل، جهت استفاده از روش تحلیل استاتیکی معادل، باید محدودیت هایی قائل شد. این محدودیت را می توان صفا در حداکثر ارتفاع ساختمان نا منظم L-شکل یا حداکثر تعداد طبقات آن در نظر گرفت.

۴-با ایجاد ترکیبات مناسب از مقادیر پیچش حاصل از تحلیل استاتیکی معادل در دو جهت اصلی متعارض، می توان به مقادیر پیچش ماکزیمم حاصل از تحلیل دینامیکی رسید. این ترکیبات در مواردی که امکان تحلیل دینامیکی ممکن نیست می تواند کارگشا باشد، چراکه منجر به جواب های یکسانی با پیچش ناشی از تحلیل دینامیکی می گردد. یکی از آن ترکیبات قابل قبول، که می توان به آن اشاره کرد ترکیبی است که از حاصل جمع پیچش حاصل از تحلیل استاتیکی معادل در امتداد بحرانی با سی درصد مقدار پیچش ناشی از تحلیل استاتیکی معادل در امتدادی عمود بر امتداد بحرانی به دست می آید. بررسی نتایج جدول شماره ۲ نشان می دهد که پیچش حاصل از این ترکیب، برای ساختمان های نا منظم L-شکل تقریباً برابر با پیچش دینامیکی ماکزیمم می باشد. البته هرچه تعداد طبقات کمتر و میزان نا منظمی (نسبت L/a) کمتر باشد، این دقت بیشتر خواهد بود.

-۸- مراجع

۱. نعیم، ف.، (۱۳۷۴)، " طرح سازه ها در برابر زلزله،" جلد اول، انتشارات دانشگاه گیلان.
 ۲. واکابایاشی، م.، (۱۳۷۴)، " ساختمان های مقاوم در برابر زلزله،" چاپ دوم، انتشارات دانشگاه صنعتی اصفهان.
 ۳. کمیته دائمی بازنگری آیین نامه طراحی ساختمان ها در برابر زلزله، (۱۳۸۵)، " آیین نامه طراحی ساختمان ها در برابر زلزله، استاندارد ۸۴۰۰-۲۸۰۰، " مجموعه استانداردها و آیین نامه های ساختمانی ایران، چاپ هفتم، انتشارات مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن.
- 4.Dragomir, C.S., (2009), " Comparative study on masonry building protection to seismic actions" (in Romanian), Proc. of 19th National Conf. AICPS on Issues Resulted in Application of the New Generation of Regulation in Building Design,Bucharest, Romania,pp 12-22.
- 5.Naito, T., (1977), " Earthquake -Proof Construction," Bull.Seizm. Soc. Am.17,No. 2.
- 6.Housner, G.W. and Outinen, H., (1958), "The Effect of Torsional Oscillation on Earthquake Stresses," Bulletin of Seismological Society of America, 48, pp 221-229.
- 7.Rutnberg, A., (1992), "Nonlinear Response of Asymmetric Building Structures and Seismic Codes: A State of The Art Review," European Earthquake Engineering, 2,pp 3-19.
- 8.American Society of Civil Engineers (ASCE), (2000), "Prestandard and Commentary for the Seismic Rehabilitation of Buildings," Reston, VA
- 9.Shah, H.C., Zsutty, T.C. and Padilla, L., (1977), "The Purpose and Effects Of Earthquake Codes," Internal Study Report No.1,The John A.Blume Earthquake Engineering Center,Stanford Univ.